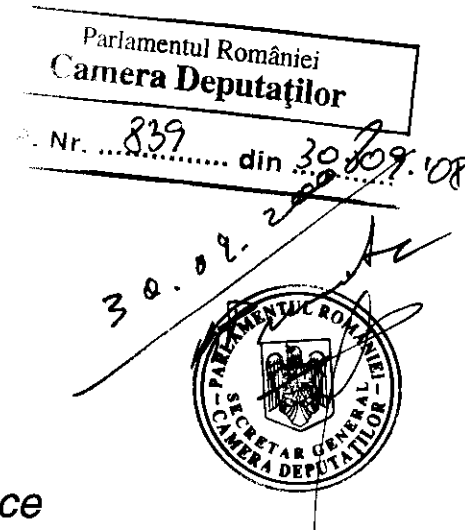

Parlamentul României
Senat

Vicepreședinte
Nr. IV/63/
30-09-08.

Domnule Președinte,

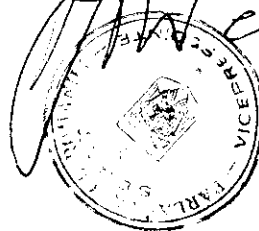

Spre știință : Domnului Florin Iordache,
Vicepreședintele Comisiei Juridice
Camera Deputaților

Vă înaintez alăturat un punct de vedere privind competența decizională a Camerei Deputaților asupra unor prevederi din Legea privind personalul Curții Constituționale și de modificare și completare a Legii 7 din 2006, privind statutul funcționarului public parlamentar.

Precizez că această Lege a fost oprită de la promulgare și reluată în dezbatere în Camera Deputaților.

VICEPRESEDINTE,
Doru Ioan Tărăcilă

Domnului Bogdan Olteanu,
Președintele Camerei Deputaților

NOTĂ

privind competența decizională a Camerei Deputaților asupra unor prevederi din Legea privind personalul Curții Constituționale și de modificare și completare a Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar

1. Legea privind personalul Curții Constituționale a fost adoptată de Camera Deputaților în calitate de primă *Camără sesizată* - la data de 5 iunie 2007, iar de Senat, în calitate de *Camără decizională* - la data de 17 decembrie 2007.

Precizăm că în forma adoptată de Senat, alături de alte modificări aduse formei adoptate de Camera Deputaților, au fost introduse două articole prin s-a modificat Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, astfel:

a) au fost modificate prevederile art.72 alin.(3) în sensul unei reglementări mai precise a pensiei de serviciu, fără referire la prevederile Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor. De menționat este faptul că prin această modificare nu s-a constituit un drept nou al funcționarilor publici parlamentari, ci doar s-a intervenit tehnic-legislativ asupra normei juridice care institua dreptul la pensie de serviciu al funcționarului public parlamentar;

b) s-a modificat art.72 alin.(5), în sensul corectării normei inițiale, de asemenea existente, a cărei aplicare putea conduce la denaturarea voinței legiuitorului. Astfel, prin norma inițială s-a prevăzut că pensiile în plată ale funcționarului public parlamentar să fie actualizate la nivelul drepturilor unui funcționar în activitate, astfel încât cuantumul pensiei să nu se diminueze și să nu se devalorizeze în timp, ci să crească proporțional cu creșterile înregistrate de un funcționar în activitate. Aplicarea însă a unei asemenea norme - care există în legile tuturor funcționarilor publici cu statut special, precum și în cele ale militarilor, magistraților ori parlamentarilor - ar putea presupune, prin modalitatea de calcul inițial instituită, o micșorare a pensiei inițiale, ceea ce ar contraveni și voinței legiuitorului, dar și unei practici judecătorești constante, potrivit căreia drepturile de pensie odată câștigate nu pot fi diminuate. Înlăturarea acestor probleme apărute în practică pot fi îndepărtate numai prin modificarea Legii nr.7/2006, motiv pentru care s-a și realizat această intervenție legislativă.

c) s-a introdus o normă excepțională în materie de pensionare pentru cei care beneficiază de Legea nr.7/2006, a cărei aplicabilitate temporară a fost extinsă atât la personalul Consiliului Legislativ, cât și la cel al Curții Constituționale.

Legea astfel adoptată de Senat, în calitate de Camără decizională, inclusiv cu modificările menționate, a fost înaintată Președintelui României, în vederea promulgării. Precizăm că în această etapă procedurală, Camera Deputaților - fără

a-și rezerva vreo competență decizională - a transmis legea spre promulgare Președintelui României.

2. La data de 27 decembrie 2007, Președintele României a cerut Parlamentului, în temeiul art.77 alin.(2) din Constituție, reexaminarea legii menționate, având următoarele obiecții:

a) legea în cauză instituie drepturi noi în favoarea funcționarilor publici parlamentari, care nu au fost supuse dezbaterii publice;

b) în cazul în care se consideră îndreptățită acordarea acestor drepturi, se impune:

- punerea de acord a titlului legii cu conținutul acesteia;
- eventuala extindere a acestor drepturi și la funcționarii publici, precum și la personalul contractual care-și desfășoară activitatea în cadrul Guvernului, Administrației Prezidențiale, a ministerelor, agențiilor guvernamentale, ș.a.m.d.

3. Ulterior depunerii la Parlament a cererii de reexaminare a legii menționate, la data de 16 ianuarie 2008, Camera Deputaților a transmis o scrisoare Senatului prin care menționează, pe lângă faptul că va reexamina în calitate de primă Cameră sesizată această lege, și faptul că în cadrul acestei reexaminări își rezervă, totodată, și competența decizională asupra prevederilor art.26 și 27 din lege.

În urma reexaminării la cererea Președintelui României a Legii privind personalul Curții Constituționale, cele două Camere ale Parlamentului au adoptat următoarele decizii:

a) Camera Deputaților a adoptat această lege în ședința din 6 mai 2008, în urma dezbaterilor asupra acesteia eliminând din cuprinsul legii art.26 și 27;

b) Senatul a adoptat această lege în ședința din 25 iunie 2008, în ceea ce privește dispozițiile modificatoare ale Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar hotărând următoarele:

- reintroducerea acestora în cuprinsul legii;
- extinderea prevederilor referitoare la pensia de serviciu, acordate potrivit Legii nr.7/2006, la toți funcționarii care își desfășoară activitatea în autoritățile publice, inclusiv la Administrația Prezidențială, potrivit propunerii formulate de Președintele României prin cererea de reexaminare;
- modificarea titlului legii în acord cu conținutul acesteia, aspect care este, asemenea, în acord cu obiecțiile cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României.

4. Ca urmare a adoptării în calitate de Cameră decizională a Legii privind personalul Curții Constituționale și de modificare și completare a Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, Senatul a transmis această lege Președintelui României, în vederea promulgării, în temeiul art.77 alin.(3) din Constituția României.

Camera Deputaților însă, la data de 26 iunie 2008 a comunicat Senatului că legea în cauză nu va fi transmisă Președintelui României în vederea promulgării, ci va fi dezbătută, în calitate de Cameră decizională în ceea ce privește art.26 și 27, în sesiunea din toamna anului 2008.

Cu privire la competența decizională a Camerei Deputaților asupra prevederilor art.26 și 27 din Legea privind personalul Curții Constituționale și de modificare și completare a Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, precizăm următoarele:

I. Prin rezervarea competenței decizionale de către Camera Deputaților asupra unor texte din legea menționată se încalcă procedura reexaminării legilor la cererea Președintelui României, sub cel puțin două aspecte:

a) în doctrină și în practica parlamentară s-a instituit regula potrivit căreia procedura în cazul reexaminării legilor la cererea Președintelui este cea aplicabilă în cazul dezbaterii inițiale a legii.

Din acest punct de vedere, este de observat că în cadrul dezbaterii inițiale a legii, deși modificările asupra Legii nr.7/2006 s-au introdus tot la Senat, Camera Deputaților nu a intervenit și nu și-a rezervat - înainte de trimiterea legii la promulgare - competența decizională. În aceste condiții, în care conținutul proiectului de lege în cauză nu s-a modificat în cadrul dezbaterii inițiale a celor două Camere față de etapa reexaminării acesteia, apreciem că această intervenție a Camerei Deputaților, de a-și rezerva competența decizională asupra unor texte față de care în cadrul dezbaterii inițiale nu a manifestat interes, reprezintă o abatere unică de la doctrină și de la practica parlamentară în materia procedurii reexaminării;

b) procedural, în cadrul reexaminării Parlamentul este ținut în dezbaterea sa de obiecțiile cuprinse în cererea de reexaminare. Cu alte cuvinte, în cadrul reexaminării, Parlamentul nu poate relua dezbaterea și nu poate decide asupra oricăror texte dorește, ci competența sa de dezbateră - și nu de decizie - este limitată de obiecțiile formulate în cererea de reexaminare a Președintelui României.

Întrucât acest aspect, al încălcării competenței decizionale al uneia dintre Camere nu face obiectul cererii de reexaminare a Președintelui, rezervarea competenței decizionale a uneia dintre Camere ab initio, înainte de declanșarea procedurii de reexaminare, reprezintă și o încălcare a limitelor reexaminării.

Prin urmare, având în vedere natura „specializată” a acestei proceduri a reexaminării la cererea președintelui României, considerăm că în cadrul acestei etape procedurale, dacă una dintre Camere constată că i-a fost încălcată competența, ori că legea s-a dezbătut cu încălcarea competenței decizionale, soluția nu este și nu poate fi intervenția unilaterală a unei dintre Camere, pentru că în acest mod s-ar comite o nouă încălcare procedurală - de data aceasta a procedurii reexaminării de natură să „dubleze” viciile dezbaterii inițiale.

II. Pe fondul reglementării, apreciem că simpla modificare a unui text dintr-o lege al cărei obiect de reglementare trimite la un domeniu rezervat competenței decizionale al uneia sau alteia dintre Camere nu poate conduce automat la concluzia că acele texte sunt de competența decizională a acelei Camere.

Procedura de legiferare actuală, instituită după revizuirea Constituției, pune în discuție, în alți termeni decât cei clasici, principiul unității actului normativ, și instituie o competență decizională partajată în cadrul aceluiași act

normativ - pe articolele și chiar pe alineatele sale - între cele două Camere. Într-o asemenea situație, considerăm că obiectul de reglementare al fiecărui text din cadrul unei legi și nu obiectul de reglementare al legii este criteriul potrivit căreia trebuie judecată competența decizională a unei Camere.

Astfel, în cazul art.26 și 27 din legea menționată, dreptul la pensie de serviciu pentru funcționarul public parlamentar, pentru cei asimilați, precum și pentru ceilalți funcționari publici care-și desfășoară activitatea în cadrul autorităților publice este o normă care afectează protecția socială instituită în beneficiul funcționarului public. O asemenea normă ar putea foarte bine să nu fie inclusă de legiuitor în cadrul unui statut special, ci să facă obiectul unor texte derogatorii de la regimul general în cuprinsul unei viitoare legi a pensiilor. Tocmai din această perspectivă, Senatul a putut ajunge la concluzia că prevederile art.26 și 27 - cu atât mai mult în forma lor extinsă în urma reexaminării - nu sunt de competența decizională a Camerei Deputaților ci, reglementând în domeniul protecției sociale, sunt de competența decizională a Senatului. Din această perspectivă, se poate concluziona că simpla completare a titlului legii prin referirea la Legea nr.7/2006 are consecințele îndeplinirii unei rigori de tehnică legislativă care nu conduce automat la concluzia partajării competenței decizionale cu Camera Deputaților.

În mod firesc, normele privind modul de calcul al pensiei, precum și instituirea unui regim derogator temporar în materia pensiei de serviciu sunt strict legate de dreptul principal - instituirea dreptului la pensie de serviciu - și, prin urmare, se încadrează, de asemenea în domeniul protecției sociale, domeniu care, potrivit art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, este în competența decizională a Senatului și nu a Camerei Deputaților.

III. Dispozițiile constituționale referitoare la cele două Camere ale Parlamentului - atât în formă adoptată în 1991, cât și după revizuirea din 2003 - instituie un bicameralism perfect, raporturile constituționale dintre Camera Deputaților și Senat fiind unele de egalitate, în care nici una nu are competențe diferite sau superioare alteia.

Tocmai din acest punct de vedere, în practica parlamentară s-a instituționalizat, ca modalitate de decizie comună, reunirea Birourilor permanente ale celor două Camere în vederea adoptării deciziilor comune, ori a rezolvării eventualelor probleme.

Din această perspectivă, a dispozițiilor constituționale, dar și a practicii parlamentare, apreciem că, în cazul în care între cele două Camere există puncte de vedere diferite cu privire la competența dezbaterii unui proiect de lege în calitate de primă Cameră sesizată sau de Cameră decizională, soluția este aceea a analizării și deciziei asupra acestuia de către Birourile permanente reunite ale celor două Camere.

APROBAT
Sedinta Biroului permanent al
camerei Deputatilor
data de 8.08.2008
[Signature]

Parlamentul României
Camera Deputaților
B.P. Nr. 680 din 02.09.08

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

CABINET SECRETAR GENERAL

02.09.2008
[Signature]

N O T Ă

**referitoare la reexaminarea art.26 și art.27 din
Legea privind personalul Curții Constituționale și de
modificare și completare a Legii nr.7/2006 privind
Statutul funcționarilor publici parlamentari,
primită de la Senat**

Legea privind personalul Curții Constituționale și de modificare și completare a Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarilor publici parlamentari a fost supusă procedurii de reexaminare de către Camera Deputaților, la cererea Președintelui României, această Cameră eliminând art.26 și 27 din lege, referitoare la modificarea și completarea Legii nr.7/2006, act normativ pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională.

În continuarea procedurii de reexaminare, Senatul a reintrodus textele respective astfel încât, potrivit art.75 alin.(1) din Constituție și art.92 alin.(9) pct.2 lit.j) din Regulamentul Camerei Deputaților, urmează ca această Cameră să se pronunțe definitiv asupra art.26 și 27 ale legii respective.

Competența examinării celor două texte revine Comisiei juridice și Comisiei pentru muncă, urmând ca acestea să se pronunțe în procedură de urgență, potrivit art.75 alin.(4) și (5) din Constituție.

**SECRETAR GENERAL
AL
CAMEREI DEPUTAȚILOR**
[Signature]
Titu Nicolae Gheorghiof